

Sygn. akt IV Ka 206/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Ewa Ślemp

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2016 r.

sprawy **T. K.**

syna J. i B. z domu M. (...) roku w W. z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 12 listopada 2015 r. sygnatura akt II K 534/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I jego dyspozycji w ten sposób, że wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności obniża do 5 (pięciu) miesięcy;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki związane z postępowaniem odwoławczym oraz wymierza mu opłatę w wysokości 120 złotych za obie instancje.

Sygnatura akt IV Ka 206/16

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu wniósł akt oskarżenia przeciwko T. K. oskarżając go o to, że:

w 15 maja 2015 roku w W., woj. (...) wykorzystując chwilową nieuwagę pracownika salonu sieci (...) zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy marki S. (...) o nr (...) o wartości 2550 zł, czym działał na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. w W.

tj. o przestępstwo określone w art. 278 §1 kk

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2015 roku (sygnatura akt II K 534/15) Sąd Rejonowy w Wałbrzychu

I. oskarżonego T. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 278 § 1 kk i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczył okres jego zatrzymania od 19 do 20 maja 2015r. (jeden dzień);

III. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwrócił (...) Sp. z o. o. w W. dowód rzeczowy w postaci płyty (...)zarejestrowany w wykazie dowodów rzeczowych Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu pod poz. (...);

IV. zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 70 zł i wymierzono mu opłatę w wysokości 180 zł.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego T. K., zaskarżając wyrok w całości, zarzucając:

1. obrazę przepisów prawa materialnego a mianowicie art. 278 § 1 kk poprzez błędne przyjęcie, że oskarżony T. K. swym zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona tego przepisu tj. dokonał zaboru telefonu komórkowego marki S. (...) o numerze (...) o wartości 2.550 zł na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. w W. podczas gdy z okoliczności i materiału dowodowego, a także ustaleń sądu I instancji wynika, iż oskarżonemu można przypisać co najwyżej przywłaszczenie tego aparatu telefonicznego, to jest popełnienie przestępstwa z art. 284 § 3 kk tj. jako wypadku mniejszej wagi i wymierzyć karę o charakterze wolnościowym, ponieważ oskarżony nie dokonał jego zaboru.

2. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku polegający na przyjęciu uprzedniej czterokrotnej karalności oskarżonego pomimo, że trzy skazania figurujące nadal w karcie karnej oskarżonego uległo zatarciu z mocy prawa na podstawie przepisów art. 76 § 1 kk i art. 107 § 4a kk

3. rażąca niewspółmierność kary w stosunku do stopnia zawinienia i wartości przywłaszczonego mienia wyrażająca się w wymierzeniu oskarżonemu bezwzględnej kary 8 miesięcy pozbawienia wolności podczas gdy czyn oskarżonego należało potraktować jako wypadek mniejszej wagi zarówno w rozumieniu art. 284 § 3 kk jak również art. 278 § 3 kk który w pierwszej kolejności przewidują karę grzywny lub karę ograniczenia wolnościowy

a podnosząc wskazane zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i przyjęcie, iż czyn oskarżonego wyczerpuje ustawowe znamiona przestępstwa z art. 284 § 3 kk i wymierzenie mu stosownej grzywny przy uwzględnieniu faktycznego przyczynienia się oskarżonego do utrzymania czwórki małoletnich na które płaci alimenty po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich.

Na rozprawie apelacyjnej obrońca oskarżonego poparł wniesioną apelację z tym, że nie poparł zarzutu dotyczącego błędu w ustaleniach faktycznych co do uprzedniej karalności oskarżonego a to z uwagi na posiadane błędne informacje.

Sąd okręgowy zważył:

apelacja odniosła ten skutek, iż konieczna stała się częściowa zmiana zaskarżonego wyroku w części rozstrzygnięcia o karze.

Rozpoznając wniesiony przez obrońcę oskarżonego środek odwoławczy i odnosząc się do przedstawionego zarzutu naruszenia prawa materialnego tj. art. 278 § 1 kk, który skarżący upatruje w błędnym, zdaniem skarżącego, przyjęciu przez sąd I instancji, że oskarżony T. K. swym zachowaniem wypełnił ustawowe znamiona tego przepisu tj. dokonał zaboru telefonu komórkowego marki S. (...) o numerze (...) o wartości 2.550 zł na szkodę firmy (...) Sp. z o. o. w W. podczas gdy z okoliczności i materiału dowodowego, a także ustaleń sądu I instancji wynika, w ocenie autora apelacji, iż oskarżonemu można przypisać co najwyżej przywłaszczenie tego aparatu telefonicznego, to jest popełnienie przestępstwa z art. 284 § 3 kk tj. jako wypadku mniejszej wagi i wymierzyć karę o charakterze wolnościowym nie można uznać go za zasadny. Kwestionując realizację przez oskarżonego w czasie zaistniałego zdarzenia znamion przestępstwa z art. 278 § 1 kk skarżący podnosi w przedstawionej na poparcie podniesionego zarzutu argumentacji,

iz pracownik salonu firmy (...) M. P. podała oskarzonemu opakowanie wraz z umieszczonym w tym opakowaniu telefonem. Wskazując na powyższe autor apelacji pomija jednakże to, iz miało to miejsce wyłącznie w związku z prośbą wymienionego T. K. o możliwość obejrzenia, sprawdzenia oznaczeń widniejących na naklejkach znajdujących się na przedmiotowym opakowaniu. Sama powyższa okoliczność a mianowicie podanie przez pracownika salonu firmy (...) wskazanych przedmiotów - eksponowana w apelacji nie stwarza stanu posiadania tych rzeczy w czasie zaistniałego zdarzenia przez oskarżonego T. K. w rozumieniu art. 284 kk. Zwrócić należy przy tym także w tym miejscu należy uwagę na sposób postępowania, działania oskarżonego w tym czasie a podjętego z wyraźnie złą wolą. Symptomatyczne pozostaje, iz oskarżony, jak wynika z poczynionych w sprawie w tym m.in. w oparciu o protokół odtworzenia zapisu monitoringu ustaleń w czasie zaistniałego zdarzenia m.in. chodził po pomieszczeniu salonu, a w pewnym momencie po uzyskaniu, otrzymaniu kserokopii oznaczeń znajdujących się na przedmiotowym opakowaniu, stojąc na wprost M. P., która zajęta była wówczas wprowadzaniem złożonej przez wymienionego skargi do systemu, to pudełko wraz ze znajdującym się w nim z telefonem trzymał pod pachą pomiędzy kartkami papieru. Sposób zachowania się wymienionego, w czasie całego mającego wówczas miejsce zajścia, ustalony i opisany w pisemnych motywach wyroku, wskazuje na przemyślane oraz celowe działanie wymienionego oskarżonego.

Podnosząc we wniesionym środku odwoławczym zarzut naruszenia prawa materialnego obrońca oskarżonego T. K. wyrażając pogląd, iz wymienionemu oskarżonemu można przypisać co najwyżej przywłaszczenie tego aparatu telefonicznego, to jest popełnienie przestępstwa z art. 284 §3 kk w przedstawionej w ramach powyższego zarzutu argumentacji – abstrahując jednakże od znamion przestępstwa przywłaszczenia – czyni ponadto uwagi, iz cyt. z uzasadnienia apelacji „oskarżony nie rozdysponował przywłaszczonym telefonem, myślał o jego zwrocie”. Rozpatrując przedstawioną tezę nie sposób w tym miejscu jednakże nie zauważyć, iz przedmiotowy telefon został odnaleziony i odebrany przez funkcjonariuszy policji w czasie przeprowadzonych czynności. Jak wynika z akt sprawy oskarżony T. K. nie podjął wcześniej, co wymaga podkreślenia żadnej inicjatywy, żadnych działań zmierzających do zwrotu tych rzeczy właścicielowi. Zaakcentowania nadto wymaga, iz jak podnosi się w doktrynie przestępstwo przywłaszczenia, we wszystkich postaciach, jest przestępstwem kierunkowym. Oznacza to, że zamiarem sprawcy jest włączenie cudzej rzeczy ruchomej tudzież prawa majątkowego z towarzyszącym mu elementem chęci zatrzymania przedmiotu przestępstwa i traktowania go jak własnego (*animus rem sibi habendi*) (por. Giezek J. (red.), Gruszecka D., Kłaczyńska N., Łabuda G., Muszyńska A., Razowski T. Kodeks Karny Komentarz System informacji prawnej lex), wskazuje się przy tym także, iz zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w art. 284§1 polega na przywłaszczeniu cudzej rzeczy ruchomej lub cudzego prawa. Przywłaszczenie rozumieć należy jako rozporządzenie jak swoją własnością cudzą rzeczą ruchomą lub cudzym prawem majątkowym z wykluczeniem osoby uprawnionej (por. Zoll A. (red.), Barczak – Oplustil A., Bogdan G., Ćwiakalski Z., Dąbrowska – Kardas M., Kardas P., Majewski J., Raglewski J., Radzyńkiewicz M., Szewczyk M., Wróbel W. Kodeks Karny Komentarz system Informacji prawnej lex).

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iz zachowanie wymienionego polegające na dokonaniu zaboru przedmiotowego opakowania wraz z znajdującym się w nim telefonem, bezsprzecznie realizuje ustawowe znamiona przestępstwa kradzieży nie zaś przywłaszczenia. Wydane przez Sąd orzekający rozstrzygnięcia w zakresie sprawstwa jak i winy oskarżonego T. K. oraz przyjętej kwalifikacji prawnej nie budzą zatem żadnych wątpliwości.

W związku ze stwierdzeniem obrońcy oskarżonego na rozprawie odwoławczej, iz popiera wniesioną apelację z tym, że nie popiera zarzutu dotyczącego błędu w ustaleniach faktycznych co do uprzedniej karalności oskarżonego a to z uwagi na posiadane błędne informacje, odnoszenie się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych pozostaje bezprzedmiotowe.

Zainicjowana wniesioną w sprawie apelacją obrońcy oskarżonego kontrola instancyjna wydanego orzeczenia wykazała jednakże, iz zaistniały podstawy do zmiany wydanego rozstrzygnięcia w zakresie orzeczenia o karze wymierzonej oskarżonemu T. K. za przypisany mu w wyroku czyn. Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności w tym zwłaszcza wysokość wyrządzonej przez oskarżonego szkody zasadnym jest uznanie, iz wymierzona oskarżonemu kara w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności nosi cechę rażącej niewspółmierności i obniżenie wymiaru tej kary. Orzeczenie wobec wymienionego za czyn z art. 278 § 1 kk kary w wymiarze 5 miesięcy bezwzględnie pozbawienia wolności w należyтым stopniu uwzględnia okoliczności popełnienia przestępstwa, jest adekwatne do

stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, nie przekracza stopnia winy a także spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze względem oskarżonego. Brak jednocześnie jest podstaw do dalszego łagodzenia kary i zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Zasadnym pozostaje uznanie, iż wobec osoby oskarżonego brak jest podstaw do formułowania pozytywnej prognozy kryminologicznej. Trafnie sąd rejonowy wskazał nadto w pisemnym uzasadnieniu wydanego wyroku, nie popełniając błędu, iż oskarżony był już kilkakrotnie karany sądowo w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Powyższe dokonane przez sąd I instancji wskazanie nie budzi żadnych zastrzeżeń.

Z tych też względów zmieniono zaskarżony wyrok w punkcie I jego dyspozycji w ten sposób, że wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności obniżono do 5 miesięcy w pozostałym zaś zakresie wyrok utrzymano w mocy.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636§1 kpk zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki związane z tym postępowaniem, a na podstawie art.8 i art.2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierzono mu opłatę w kwocie 120 złotych za obie instancje.